

Dział urzędowy.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 1922 r.

w przedmiocie świadectw na spirytusie i wódki.

Na mocy § 1 lit. d i § 16 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 października 1921 w przedmiocie opodatkowania spirytusu i wyrobów wódczanych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. nr. 86, 628) — tudzież w uzupełnieniu rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 13 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. nr. 33, poz. 27*) o przewozie spirytusu i wyrobów spirytusowych zarządza się co następuje:

§ 1 Gorzelnie, rafinerie, fabryki wódek, składy itp. zakłady przemysłowe i handlowe prowadzące obroty spirytusem obowiązane są przy odprawie spirytusu lub wódek w ilościach ponad 10 litrów wydawać odbiorcy lub przewodnikowi świadectwa przewozowe według załączanego wzoru. Przygotowanie odpowiednich druków przewozowych jest rzeczą odcosnego przedsiębiorstwa.

§ 2. Druki, świadectw przewozowych składają się z trzech części samego świadectwa duplikatu i odcinka.

§ 3 Odcosne przedsiębiorstwa składają przelożonemu, urzędowi akcyz i monopolów zeszyty druków świadectw przewozowych dowolnej gubców przygotowane do przysycia.

W urzędzie należy oznaczyć druki w ten sposób, aby stempel urzędowy z wymienieniem urzędu i roku bieżącego przypadał częściowo na świadectwie, częściowo zaś na duplikacie. Prócz tego każdy druk należy opatrzyć liczbą kolejną a zeszyt przesyć i opleczetować, tudzież zaznaczyć w stosownym rejestrze komu i za jakimi liczbami kolejnymi zeszyt druków wydano. Numerację tych druków prowadzić należy corocznie w każdym urzędzie osobno, licząc od 1. stycznia do 31 grudnia każdego roku.

§ 4 Przy odprawie spirytusu lub wódki wpisuje się do wszystkich części druku (§ 3) przepisane, dane przytem ilość odprawionych wyrobów w litrach stutopniowych umieszcza się w świadectwie tudzież duplikacie koniecznie słownie i liczbami. Świadectwo z podpisem właściciela lub upoważnionego przez niego zastępcy doręcza się odbiorcy towaru: duplikat pozostaje przy odcinku na miejscu.

§ 5 W razie sąsiedztwa przy wystawianiu świadectwa jakiegokolwiek omyłki należy druk przekreślić i pozostawić w zeszycie w całości, a do świadectwa użyć następnego arkusza: żadnych poprawek ani podskrobań w świadectwie czynić niewolno.

§ 6. Każdy urzędnik kontroli skarbowej, kontrolujący zakład sprzedający spirytusu lub wódki obowiązany jest sprawdzić duplikaty i odcinki świadectw wydanych tudzież zgodność ich z pozycjami rozchodowymi księgi magazynowej: na stwierdzenie sprawdzenia kontrolujący umieszczać winien na odcinku duplikatu swój podpis i datę sprawdzenia. Następnie duplikat należy odciąć i w razie odesłania przesyłki do zakładu w tej samej miejscowości

porównać duplikat ze świadectwem znajdującym się w miejscu przeznaczenia przesyłki. Jeśli przesyłka odesłana do miejscowości podległej innemu organowi skarbowemu, to duplikat wysłać należy do właściwego urzędu dla zarządzenia porównania porównania go ze świadectwem na miejscu przeznaczenia.

§ 7 W razie sprzedania przesyłki w drodze innemu zakładowi niż to oznaczono w świadectwie, należy o tem oznajmić najbliższemu organowi kontroli skarbowej, który uczynić winien stosowną wzmiankę na świadectwie przewozowym przesyłki i dowieść o zmianie miejsca przeznaczenia urzędowi przelożonym miejsca odprawy i miejsca pierwotnego przeznaczenia przesyłki: w takim razie duplikat należy skierować do nowego miejsca przeznaczenia przesyłki.

§ 8 Po skontrolowaniu świadectwa z duplikatem pierwsze przekreśla się, drugie zwraca się do urzędu przelożonego.

§ 9. Zeszyty druków świadectw przewozowych można użytkować tylko w ciągu okresu rocznego, na jaki je wydano. W końcu roku odbiera się niezutyte zeszyty druków, tudzież zutyte odcinki świadectw i odsyła się je do urzędu przelożonego, gdzie po upływie roku następnego mogą być zniszczone.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze otrzymuje moc obowiązującą na całym obszarze Rzeczypospolitej z dniem 1 lipca 1922 r.

Minister Skarbu,

Michalski.

Poszukiwanie osób zaginionych w Rosji i na Ukrainie.

W wielu wypadkach osoby reklamujące obywateli polskich z Rosji, Ukrainy i Białorusi nie mogły podać Delegacji Polskiej dokładnego adresu i dostatecznych danych dających możności odszukania tych osób. Wobec tego Delegacja mogła zaledwie część osób z tej liczby odszukać, pozostałe zaś reklamacje niekompletne lub też o adresach nieskualnych nie mogłyby odnieść skutku.

Delegacja Polska jednak nie mogła pozostawić sprawy nieodezwanych repatriantów w zapomnieniu i pragnąc w dalszym ciągu przyjść z pomocą odszukującym i osobom zainteresowanym zarządziła, przyjmowanie reklamacyj, co do osób dotąd nieodszukanych, lub których adresy obecnie nie są dokładnie znane.

W kwestji tych osób można się zgłaszać do pokoju nr. 73.

Delegacji Polskiej do Spraw Repatriacji w Warszawie ul. Chmielna nr. 31 od godz. 12 do 2 popoł. w celu wypełnienia odpowiedniego druczku danym, jakie osoba reklamująca posiada.

Zgłoszenia te będą wysłane dwa razy na miesiąc do Rosji w formie gotowych biletynów wywiadowczych zarówno do naszych poszukiwań przez rozesłanie tych biletynów zarówno do naszych instytucji i placówek, jak wszystkich urzędów rosyjsko-ukraińskich w odcosnych miastach Rosji, Ukrainy i Białorusi.

Odpowiedzi otrzymane w tym względzie będą glosowane przez Delegację Polską w Warszawie w miarę otrzymanego materiału.

(—) St. Korsak.

Prezes Delegacji Polskiej do Spraw Repatriacji

Powyższe podaje do ogólnej wiadomości.

Kościan, dnia 22 6 1922 r

Starosta

C. Gielka.

Akuszarki powiatu kościańskiegoawiadamiam, że w dniu 29 lipca 1922 odbędzie się rano o godz. 10 w Poznaniu w zakładzie dla akuserek zjazd akuserek z następującym programem:

- 1) sprawozdanie akuserek z zjazdu w Łodzi.
- 2) założenie związku akuserek,
- 3) utworzenie kasy zabezpieczeniowej,
- 4) wolne głosy,
- 5) referaty.

Zgłoszenie delegatek z referatami nadesłać do 1 lipca pod adresem W. Nachowska, Poznań, Stary Rynek 60.

Kościan, dnia 27 czerwca 1922 r.

Dr. Tórcz.

lekarz powiatowy.

W sprawie przydziału ziemi na cele ochronne.

Znana jest doniołość ochrony dla dzieci w wieku przed szkolnym. Ochrona mamy za mało, a te które istnieją nie mogą sprostać potrzebom ludności. Jedną z najważniejszych przyczyn, dla których ochrona nie może należycie się rozwijać, jest brak odpowiednich budynków, ogrodów, bieżni itd. Państwowe władze szkolne nie mają zamiaru tworzenia ochron państwowych, jednakże będą najchętniej wspomagać i popierać wszelką akcję w tym kierunku podjętą przez czynniki samorządowe. Dlatego Kuratorjum zwraca uwagę, że przy parcelacji majątków bądź to państwowych, bądź prywatnych a także przy likwidowaniu osad kolonistów niemieckich wreszcie przy innych parcelacjach, ewentl. zamianach przedsięwziętych przez Okręgowy Urząd Ziemski, jest dla gminy bardzo dobra sposobność pozyskania budynku i gruntu ewentl. tylko gruntu pod budowę dla ochrony dla małych dzieci. Pozyskiwać te nieruchomości będzie można bądź to drogą kupna, bądź drogą dzierżawy za niskim czynszem.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Poznańskiego zachęca gorąco wszystkie Magistraty miejskie i Związki Gminne, aby zechciały skorzystać z tej sposobności i postarały się o pozyskanie odpowiedniego budynku i gruntu, jeżeli sprzyjają temu warunki miejscowe, a mianowicie jeżeli nieruchomość taka przeznaczona na parcelację znajduje się w pobliżu danego miasta czy wsi.

Zwraca się przytem uwaga na momenty następujące:

- 1) Za najlepsze pomieszczenie dla ochrony trzeba uważać budynek osobny, parterowy, jednopiętrowy, obejmujący następujące ubikacje:
 - a) jedną lub dwie sale dla dzieci, b) ubikacje poboczne jak: sieni, szatnia, kuchenka, c) o ile możności także mieszkanie dla ochraniarki.
- Ostatecznie może być przydatnym także mniejszy lokal choćby nie posiadał wszystkich wymienionych tu ubikacji, (n. p. oficyna, przybudówka etc. — przy budynku dworskim.)
- 2) Co się tyczy ogólnych warunków zdrowotnych, a więc światła, słońca, kanalizacji, wentylacji itd. to oznaczają

się, że ochrona nie powinna być pomieszczona gorzej niż szkoła. Natomiast można się zgodzić na pokoje mniejsze niż zwykłe sale szkolne, pod warunkiem, że ich będzie więcej, tak mianowicie, żeby na każde dziecko wypadło pewne minimum przestrzeni (1½ mtr. 2 powierzchni podłogi, a od 4 — 6 mtr. 3 powierzchni).

Za konieczny warunek trzeba uważać obizerny dziedziniec nadszający się do zabaw i gimnastyki, umieszczony tuż przy budynku (licząc po 3 m. 2 przestrzeni).

3) Jeżeli w danej miejscowości już istnieje ochrona, lecz nie posiada ogrodu należy się postarać dla niej o grunt odpowiedni. Konkretna sprawa w tej sprawie zaopiniowania przez Komisarza Ziemskiego i inspektora powiatowego nadzyląd należy za pośrednictwem Powiatowego Inspektora Szkolnego do Kuratorjum, które je przekaże Okręgowemu Urzędowi Ziemskiemu w Poznaniu.

Za Kuratora

(—) Dr. Namysł.

Dział nieurzędowy.

* Akcja Komitetu powiatowego T-wa Pom. Inw. Woj. w Ostrowie. Zorganizowany dnia 25 marca br. Komitet Pom. Inw. Woj. rozpoczął z bieżącym miesiącem akcję składkowania.

Utworzone podkomitety z p. Komisarzami obwodowymi na czele, zaczęły pracować sprężysto, wykazując bardzo pomyślne rezultaty zbiorów. Ponieważ akcja jest w pełnym toku, konkretny wynik w cyfrach da się określić dopiero po jej ukończeniu.

Formularze

do tygodniowych zapisków
w sprawie ubezpieczenia od wypadków
poleca

Drukarnia Spółkowa w Kościanie

Numerы które nie dochodzą do rąk czytelników, prosimy stanowczo żądać od tej poczty, gdzie „Orędownik Powiatowy“ zapisany.

Chcąc otrzymać niedostarczone numery trzeba napisać kartkę następującą:

Nr. „Oręd. Pow.“ nie odebrałem.

Proszę o dostarczenie go.

(podpis)

Kartę powyższą trzeba oddać listowemu lub na pocztę. To nie kosztuje, a orędownik będzie dostarczony o ile nie jest wyczerpany.

Ekspedycja